

Vestnik

"Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215"

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

SEP 1983

LETNIK XXVIII, štev 9

Članice S.D.M. in domačinke iz 'Snežnika' za stojnico s slovenskimi dobrinami.

SLOVENSKI OTROCI PLEŠEJO

Navzlic temu, da je deževno vreme omejilo Ethnic Communities Festival v Albury na pokrite prostore je mladinska folklorna skupina S.D.M. žela nad vse zadovoljiv uspeh.

Že ob priliki slikarske razstave, ki jo je slovensko društvo v Albury-Wodonga 'Snežnik' priredilo s sodelovanjem našega časopisa pred par meseci, je bilo govorja o etničnem festivalu, ki ga je mestna občina Albury načrtovala za letošnji september. Kljub temu, da so rojaki v tem dvojček mestu zelo aktivni, jim njih maloštevilnost dovoljuje udejstvovanje le do gotove meje. Zato so z veseljem sprejeli ponudbo za sodelovanje tudi ob priliki tega pomembnega nastopa, ki je omogočil, da so se predstavili tudi široki javnosti.

Že v soboto 10. septembra proti večeru so v prostorih 'Snežnikovega' doma na Olive street pričeli odmevati zvoki harmonike Viktorja Lampeta, ki se je pridružil skupini melbournčanov, ki so že uživali gostoljubnost rojakov v Albury.

V nedeljo okrog poldne pa so se priprljali še ostali, katerih je bilo za cel avtobus. Le nekoliko so se okreplčali po štirih urah vožnje in že se je bilo treba preobleči v narodne npše in imeti še generalno skušnjo s harmonikašem, kajti nastop slovenske skupine je bil napovedan že za okoli 2h popoldne.

Kot že omenjeno, je deževje prisililo organizatorje, da so odpovedali sprevod po mestu in prestavili vse udejstvovanje v notranje prostore Civic Centra. To je odvzelo celi prireditvi sijaj in možnosti, katere niso mogle priti do pravega izraza, čeprav so pokriti prostori zelo razsežni. Na žalost so morale vse stojnice z ročnimi deli in jedili številnih skupin biti postavljene v dvorani in v predсобani. Ker je bil obisk zelo številjen so se seveda stojnice kar zgubile v gnejči.

'Kranjske' pa imajo poseben vonj in naši nosovi so nas kaj hitro pripeljali do mize, obložene s slovenskimi jedili in slăšicami pa tudi z lepimi ročnimi deli. Neumorna tajnjica 'Snežnika', ga. Marija Kromar, brhka v narodni noši je s svojimi prijaznimi pomočnicami in s prikupnim nasmeškom postregla vsakomur z dobrotnami in lepo besedo.

Razni nastopi folklornih in drugih skupin so se vrstili na održe vse od pol-dne dalje. Naši slovenski otroci so bili eni izmed najpestrejših. Vsa dvorana jih je sprejela z navdušenim ploskanjem, ko so v parih in v spremstvu zvokov harmonike prikorakali na oder.

Nastop naših malih je bil tokrat izredno dobro uvežban in je napravil na vse

najlepši vtis. Napovedovalec pa je še posebej povdabil, da je to skupina iz Melburga, ki je prišla na povabilo Slovencev Alburyja.

Po nastopu so se vsi vrnili v dom, kjer so se vedala odpočili ter potolažili prazne želode z ukusno hrano, ki so jo pripravile članice 'Snežnika'. Seveda pa smo že lahko tudi videli na televizijskem aparatu ponovitev nastopa, ki ga je na video trak posnel g. Branko Jerin.

Sledila je vesela slovenska pesem, ki nas vedno zna povezati, pa najsi bomo iz tega ali onega predela Slovenije, od tega ali onega društva. Kadar Slovenci započemo ni razlik – vsi smo eno.

Predno je avtobus začel spet dolgo vožnjo proti Melbournu se je predsednik

'Snežnika' gospod Branko Jerin zahvalil vsem za sodelovanje, a še posebno zahvalil Božu Lončarju, ki je organiziral izlet ter ge. Dragi Geltovi, ki je pripravila mlade plesalce. Odgovoril mu je Božo Lončar potem pa so se morali melbournčani posloviti, kajti avtobusni šofer jih je že priganjal.

Ne smemo pozabiti omeniti še pozrtovovalnost harmonikarja Viktorja Lampe-

ta, ki bi moral v tedno pred nastopom biti operiran na slepiču. Toda kljub nevarnosti ponovnega napada bolečin ni hotel razočarati nastopajočih otrok in je zato uporabil letalo namesto avtobusa, da je prišel v Albury.

Tudi ta festival v Albury nam je lahko v dokaz, da je v slogi moč in, da le skupaj mi Slovenci lahko nekaj pomenimo.

Otroci slovenske nedeljske šole, ki so nastopili v folklorni skupini na etničnem festivalu v Albury so:

Toni Adamič, Lidiya Markič, Stanko Ašenberger, Andreja Hojak, Aleš Brgoč, Jana Brgoč, Igor Brgoč, Veronika Smrdelj, David Markič, Barbara Smrdelj, Erik Gelt, Frances Gelt, Toni Urbas, Nataša Urbas, Damjan Pišotek in Margaret Kastelic.

"OKTET FROM LJUBLJANA"

Will be performing in Victoria from October 20 to 23. Oktet will present Slovenian traditional folk and modern songs for one-and-a-half hours followed by dancing.

Concerts will be as follows:

S.Z. Geelong — Thursday, 20th October at 7 p.m.
S.D. Melbourne — Friday, 21st October at 7 p.m.
S.P.S.K. Jadran — Saturday, 22nd October at 7 p.m.
S.K. Planica — Sunday, 23rd October at 2.30 p.m.

Price of the tickets is \$10.00.

For reservations call:

S.Z. Geelong: Joze Romuta Tel. (052) 78 5986
S.D. Melbourne: Anica Markic Tel. 870 9527
S.P.S.K. Jadran: LOJZE KUMAR 740 1457
S.K. Planica: Miro Franetic 586 1292, A. Sestan 763 9891

Welcome to a pleasant evening or afternoon.

**ORGANIZING COMMITTEE
SLOVENIAN ASSOCIATION OF VICTORIA**

BUDŽET ZA IMIGRACIJO

V proračunu za leto 1983/84 je bilo Federalnemu Ministerstvu za Imigracijo in Etnične zadeve dodeljeno 158.8 milijonov Dolarjev.

Ta denar bo v glavnem uporabljen v sledeče namene:

Za nastavitev stalnih učiteljev v Programu za vzgojo odraslih naseljencev bo uporabljenih 800.000 Dolarjev. Center za razvoj učnega načrta in učil za ta program bo zahteval \$ 250.000.

Za poučevanja angleščine na delovnih mestih bo uporabljeno 1 milijon.

Za varstvo predšolskih otrok, kadar se matere udeležejo pouka angleščine je predvideno \$ 550.000.

Podpore etničnim organizacijam v pogledu nastavitev socialnega delavca bodo znašale 4.9 milijonov Dolarjev. Število plačanih socialnih delavcev pri etničnih organizacijah naj bi se povisalo nad 200 oseb.

Migrant Resources Centri bodo prejeli \$ 1,250.000, za prevajalno službo pa bo vlada prispevala 1,170.000 Dolarjev.

200.000 Dolarjev je predvidenih za nastavitev etničnih delavcev v takozvanih ženskih zatočiščih.

V okviru posebnega humanitarnega načrta za dodelitev beguncem je predvideno \$ 14.1 milijona, kar bo dalo možnost naselitve in prevoza za 20.000 beguncem.

Federacija Ethnic Communities Council pa bo prejela \$ 50.000 podpore.

OPROSTITE!

V zadnjem številki "Vestnika" (Jul-Avg 1983) smo na prvi strani v poročilu "Planšarji v Melbournu napačno vstavili ime Ivan Kobal, namesto Ivan Koželj.

Zasluga organizacije obiska "Planšarjev" pripada g. Ivanu Koželju, predsedniku S.D.Sydney. G.Ivan Kobal, pa je seveda nam tudi dobro poznan kot pisec knjige "Man who built the Snow".

Obema se iskreno opravičujemo.

PODPORE ZA DOBRODELNOST

Federalna vlada Avstralije je v namen socialnega skrbstva med novonaseljenimi z letu 1983/84 dodelila 200.000

Podpore do največ 10.000 Dolarjev bodo nakazane prosilcem, katere bo vlada odobrila.

Minister za Imigracijo in Etnične zadeve Avstralije g. Stewart West je pozval etnične skupnosti in delavske organizacije, da zaposijo za to podporo.

Prednost pri odobritvi bodo imeli programi za nove dejavnosti na dobrodelenem

polju ali pa preusmeritev že obstoječih takih dejavnosti. Prav tako bo posebna pozornost posvečena načrtom za nove etnične organizacije, za pomoč ostarelim, za mladinsko udejstvovanje ter za zdravstveno prizadete.

Prošnje za podporo je treba vložiti na Regional Director of the Department of Immigration and Ethnic Affairs v galvanized Immigration and Ethnic Affairs v glavnem mestu vsake dežele do 31. januarja 1984.

NIČ VEČ "ALIENS"

Sprememba v zakonu o Vseljencih (Migration Act) je odpravila sistem dveh vrst naseljencev v Avstraliji. Do sedaj so delali v zakonu razliko med naseljenci rojenimi v in izven Britanskega Commonwealtha. "Aliens" - tujec je bilo ime za izven Commonwealtha rojene, medtem ko so bili drugi nazvani "immigrant".

Po novi odredbi so vsi prebivalci Av-

stralije, ki niso natularizirani imenovani "non-citizen" in bodo imeli popolnoma enake pravice.

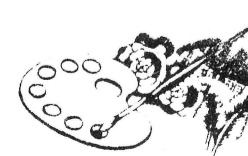
Spremenile so se tudi uredbe o deportaciji v slučaju kriminalnega dejanja. Medtem ko so po starem vsi "aliens" lahko vedno bili deportirani se sedaj deportacija ne bo izvršila ako je "non-citizen" prebival v Avstraliji skupno 10 let.

VODIČ ZA RAZVEDRILLO

Health Commission Viktorije je pripravila knjižico, v kateri lahko zdravstveno prizadete osebe dobijo navodila kje so jim na razpolago različna razvedrila. Namenski knjižice je, da poda onesposobljenim največjo možnost spoznati kje najti takšne možnosti ali pa si jih usposobiti. Prav tako so v tem vodiču navedena imena expertov, ki lahko svetujejo kako in kje se vključiti v te programe. To knjižico "The Guide to Recreation for People with Disabilities" se lahko dobi pri The Disabled Persons Information Bureau, Health Commission of Victoria, 555 Collins Street, Melbourne, telefon 616 7777.

Možnost razstavljanja je omejena na Slovence in na tiste, ki imajo s Slovenci bližnje sorodstvene vezi.

Prijave sprejema Slovensko versko središče sv. Rafaela, P.O.Box 280, Merrylands N.S.W., 2160.

BOG JE USTVARIL SVET V BARVAH

Slovensko versko središče v Merrylandsu (NSW) prireja konec leta likovno razstavo : Bog je ustvaril svet v barvah.

Vabijo vse Slovenke in Slovence, ki ljubijo barvo in čopič ter slikajo, da sodelujejo na tej razstavi, ki hoče prikazati del slovenskega udejstvovanja na tem področju v Avstraliji.

Vsekakdo lahko sodeluje na razstavi največ s štirimi svojimi deli.

"AUSTRALIA II"

Slovita zmaga jadrnice "Australia II" v tekma za Pokal Amerike je jasno pokazala dejstvo, da tukaj na petem kontinentu vse bolj prihaja do izraza nova avstralska nacija iz številnih skupin različnega etničnega izvora.

Brez razlike na to odkod prihajamo, smo vsi prebivalci Avstralije že par mesecev spremljali edinstveno borbo te jadrnice z velikim zanimanjem in enodušno željo, da bi zmagala. Vsi smo treptali kadar stvari niso šle najbolje in prav tako smo vsi bili vzhičeni nad neutrudnim delom in neupogljivo vztrajnostjo vseh ki so bili povezani v tem epičnem podvigom. Saj po 135 letih je bila Avstralija prva, ki je odvzela Amerikancem to trofejo.

Ta zmaga je postala zmaga cele Avstralije in kenguru z boksarskimi rokavicami je postal simbol okoli katerega se je zbrala multikulturalna Avstralija.

Prvi poduk, ki ga lahko povzamemo iz te borbe za Pokal Amerike je neprisiljena povezanost vseh raznolikih prebivalcev Avstralije kadar je v vprašanju njen prestiž in interes.

Drugi poučni primer te zmage pa nam je lahko vztrajnost moštva in organizatorjev. Kljub začetnim težavam in navzlic poskusom, da bi jadrnica bila diskvalificirana, niso popustili. Ko smo že skoraj vsi obupali v zmago, saj je bil rezultat tekem že 3:1 je moštvo vzdržalo v svojem prizadevanju in v sami poslednji etapi pred odločitvijo pripeljalo jadrnico v zmagovalni položaj.

Nikoli vreči puške v koruzo je ena značilnih črt anglosaškega karakterja. To bi morali posnemati tudi mi. Da smo številčno majhna skupina nas ne sme napraviti malodrušne. Nasprotno, še bolj se moramo zagristi v vse možnosti ki so nam podane ter jih še zboljšati.

Tretji pouk iz te tekme je sam Alan Bond, sponsor in organizator "Australia II". On nam je živ primer kakšne možnosti nudi ta kontinent. V Avstralijo je prišel kot majhen dečko, skupaj s svojimi starši. Ko je bil star 18 let si je kupil prvo stavbeno zemljišče, ga preprodal in kupil par drugih. Iz teh prvih transakcij se je do danes razvilo veliko podjetje, ki ga je napravilo za večkratnega milijonarja.

Vsakemu, ki pravilno gospodari, pametno in vztrajno dela ter ima na svoji strani tudi nekoliko sreče, Avstralija še vedno nudi velike možnosti za uspeh.

Cetrti poduk pa nam je to, da je složnost nujno potrebna, kadar je v projekt povezano večje število oseb.. Ako bi pri podvzetju "Australia II" ne bilo složnosti in povezanosti vse od milijonarja Bonda do konstrukterja, od načrtovalcev do administratorjev, od kompjuterjev do obrtnikov in od kapitana do zadnjega moža posadke, te zmage ne bi bilo.

To je dejstvo, ki nas nazorno poduči, da je za uspeh povsod, tudi pri nas, potrebno iskreno sodelovanje vseh slojev, od visokega izobraženca do zadnjega rokodelca.

Upajmo, da nam bo ta veliki triumf avstralskega športa služil, ne samo v ponos, nego tudi v podučen primer.

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA DONVALE TRAVEL

1042 / 1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želji pridemo tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz...) Vam je na uslugo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements: Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc...) Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042 / 1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje

POMOČ ŠOLAM

Sedem etničnih skupnosti v Viktoriji bo prejelo od deželne vlade skupno 70.000 Dolarjev, da si nabavijo in razvijejo učilna sredstva za učenje svojega jezika. Skupnosti same naj bi razmislice in podale vladni predlogi, kako čim bolj razvijati učenje jezika v dnevnih državnih šolah, pa tudi v svojih etničnih šolah.

Skupnosti, ki so po mnenju Ministerstva za Multikulturo in Etnično vzgojo najbolj potrebne za to nakazilo so: Vietnameska, arabska, kitajska, turška, kambodžska, makedonska in srbo-hrvatska.

KDO VARUJE OTROKE

V zadnjem času je bilo v javnosti precej poročil, da nekateri domovi, kjer glejajo na otroke predšolske starosti ne upoštevajo uredb in pogojev predpisanih od oblasti dežele Viktorije.

Director Health Commission's Pre-School Child Development Branch je dejal, da bo njegov urad preiskal vsako tak obdolžitev, tudi če bo anonimna.

Vabi vsakogar, ki bi imel pritožbo proti takemu otroškemu oskrbovališču naj jo sporoči na Pre-School Child Development Branch, telefon 616 7487.

MOJ OČKA

Že je minil očetovski dan. Otroci slovenske nedeljske šole so se tudi letos za ta dan pripravili s kratkim programom.

Najprej je nastopila skupina deklic, ki je zaplesala na melodijo Lutka na vrvici (Puppet on a string), katero je pela Sandy Shaw. Ga. Pišotek je pripravila in ko-reografirala vse gibe in korake. Deklice so bile enako oblečene v črno, z rumenimi krilci in rdečimi pentljami na copatkah in v laseh. Zanimivo jih je bilo gledati že pred plesom, kako so si dodajala lepotila; splesom pa so dokazale, da se v petih vajah morejo naučiti veliko različnih korakov, kombinacij in potrebne paradne povezave.

Tudi publika jih je toplo sprejela in jih nagradila z navdušenim aplavzom.

Sledila je deklamacija Otona Župančiča, 'Ciciban posluša očetovo uro', katero sta se naučila Damjan Pišotek in Igor Brgoč. David Markič pa je za očete najprej povedal pesmico Slavka Juga, 'Sorodnika', potem pa nam je na harmoniku zaigral nekaj poskočnih.

Aleš Brgoč se je naučil pesem Vojana Arharja, 'Vezi', v kateri je povedal, kako pomembni so mostovi, ki družijo ljudstva in narode vsega sveta, vezi ki vežejo in tvorijo mavrični lok od srca do srca.

Mala Natasha Pišotek bi se nam letos prvič predstavila z igranjem na klavir. Naučila se je tri otroške pesmice, njen bratec Damjan pa dve, da bi zaigrala za očete, vendar – klavir je zaklenjen v mladinski sobi in bi se s prenosom v dvorano pokvaril in razglasil, zato je morala ta točka odpasti. Natasha in Damjan sta svoje razočaranje znala hitro skriti.

Andreja Hojak je zaplesala moderni ples na pesem Yankee Doodle in si je korake ter gibe izmisnila sama.

Nataša Urbas pa je povedala o Jedilniku Saše Vegri, ki pravi, da se ji zdi čudno, zakaj se nikomur ne dopade, ko pa zna tako lepo pripraviti: kruh, kos sira, kolobar salame, precej marmelade, olivo zeleno, majonezo rumeno in še stopeno smetano...

Barbara Smrdel se je naučila pesem istega pesnika Angina, pesem, ki pove, da ni tako hudo biti bolan, saj ni treba iti v šolo, se nosi šal okoli vrata po najnovejši modi, mama bere pravljice, očka pomaga risati in dobijo še dobrute – če jo dobi en otrok, jo hoče še drugi, zakaj ne, ko je pa bolezen tako fina.

Na orglah so igrale za očete tri deklice: najprej Jana Brgoč, ki je zaigrala L. Viv in Yellow Rose of Texas, potem Frances Gelt, ki je zaigrala On Top of Old Smoky; zadnja pa je bila Veronika Smrdel s pesmijo Fly me to the Moon. Prav lepo jih je bilo poslušati.

Tonček Urbas se je naučil pesmico o Sladkih Možičkih, bonbonih, ki so fanti tako všeč, da se ne more premagati – ve, da bo oče jezen, vendar sladkosnednost je pač bolezen. Tonček je pesmico lepo zнал, vendar je bil mikrofon malo previsoko zanj in so ga samo najbližnji dobro slišali.

Jana Brgoč, Frances Gelt in Margaret Kastelic pa so povedale pesmico O ušesih,

katero je napisala Ela Peroci in pravi, kako so ušesa včasih malo gluha, če jim ni všeč kar morajo poslušati.

Otroci so za svojo zadnjo točko pripravili smešnico Zastrupljeni kolač; smešnico o natančnem filmskem direktorju, ki ni bil nikdar zadovoljen – če so igrali igralci normalno, je hotel bolj živo; ko so pretiravali in skakali, je hotel bolj veselo. Ko so se smejali, je hotel bolj žalostno. Potem so jokali, spet ni bilo prav. Dejal jim je, da morajo pohiteti, pa spet ni bilo prav in so morali spet ponoviti. Po šestih ponovitvih pa jih je spodil domov.

Gledalci in poslušalci v dvorani so otroke po vsaki točki nagradili z lepim in navdušenim ploskanjem. Tako so pokazali, kako spoštujemo delo naših najmlajših, ki se res trudijo.

Včasih se tu in tam najde mati, ki pravi, da otrok ne more priti v slovensko šolo, ker ima toliko dela v obvezni šoli, da komaj zmaguje. Vendar poglejmo otroke ki so nastopali za očetovski dan: vsi hodijo v šolo, so pridni v šoli, se udej-

stvujejo pri športu ter so v nekaterih pogodbah celo zmagovalci; potem se učijo igranja instrumentov, pa kljub temu še najdejo čas in navdušenje, da pridejo v slovensko šolo in na vaje, pa zaradi tega njihovo delo v šoli nič ne trpi.

Naj se zahvalim mamicam in očetom, ki so tako skrbni in jim ni žal časa, ko pripeljejo otroke v šolo. Ni samo čas v nedeljo popoldne; velikokrat se pogovarjam z mamicami po telefonu, ko je treba kaj pripraviti in urediti, pa še nikoli nobena mati ni rekla: "Ne, tega pa ne bom!" – kadar rabiva z go. Magda v šoli pomoč. Mamice in očetje vedno radi pomagajo.

Iskrena zahvala Brgočevim za orgle, ki so jih pripeljali za koncert in pa mladini, ki je v nedeljo dopoldne pomagala s pripravo odra. Odboru S.D.M. hvala za denarno pomoč pri nakupu krilc, Heleni Vučko za čitanje programa in Ameliji Arnuš, ki je spremljala otroke, ko so odnesli svoje čestitke in darilca očetom, s svojimigranjem na orglah.

Naj zaključim z zahvalo vsem prisotnim za navdušeno priznanje otrokom in čestitam otrokom, ki so se zares potrudili.

Draga

Deklice šole S.D.M. so lepo izvedle ples "Lutkica na vrvici"

Lepe viže je zaigral David Markič.

Barbara Smrdel in Nataša Urbas sta nastopili z deklamacijami.

Andreja Hojak v "Yankee Doodle".

Jana Brgoč, Frances Gelt, Margaret Kastelic in Tonček Urbas so se postavili z deklamacijo pesmice O ušesih.

VESTNIKOVA

6. LETNA RAZSTAVA

LIKOVNIH DEL SLOVENCEV VIKTORIJE bo v prostorih

SLOVENSKEGA KULTURNEGA IN RAZVEDRILNEGA CENTRA
82 Ingrams Road, Eltham, Victoria

od petka 21.oktobra do nedelje 23.oktobra 1983.

Razstavo bo uradno odprli:

UMETNIŠKI VODJA LJUBLJANSKEGA OKTETA G. IGOR ŠVARA

v petek 21.oktobra 1983, ob 5.30 uri popoldne.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarško opremo kopalnic, umivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

ZANIMIVOSTI

iz SLOVENIJE

V CELJU

Nepridipravi vsako leto napravijo precej škode na športno-rekreacijskih objektih na Golovcu v Celju. Vsak teden potragajo najmanj tri cevi za prho v kopališču, približno toliko ročk, vsako leto obvestneži razbijajo za 150.000 do 200.000 dinarjev šip. Pokradejo številke na garderobah, termometre in termostate na na bojlerjih, električne žarnice in zmanjkal je celo zvočnik.

Tako objekt za katerega so so odšeli kar precej miljard dinarjev zgublja na vrednosti in uporabnosti.

Škoda, ki jo tako povzročajo nepridipravi znaša kar 4 petine vseh stroškov za vzdrževanje.

Statistike kažejo, da je Temeljno središče Celje iz leta v leto bolj obremenjeno, veča pa se tudi učinkovitost sodnikov. Tako so sodniki leta 1981 rešili nekaj več kot 54.000 primerov, lani pa že več kot 57.000.

Tako je bilo sodišče ob koncu preteklega leta le še za 11.111 zadev v zaostanku. Obetajo pa sedaj še večjo obremenitev sodišča, ker so v zadnjih mesecih odkrili precej novih kaznivih dejanj. Več je predvsem gospodarskega kriminala, kjer zaskrbuje naraščanje davčnih utaj. Te so ponavadi izvršene zelo premišljeno in zvito, tako, da jih je težko odkriti. Vse več pa je tudi poneverb, grabežov, zlorab položaja in še nekaterih drugih kaznivih dejanj s tega področja.

Lani so sodniki obravnavali tudi štiri kazniva dejanja nedovoljene proizvodnje in prometa z mamilimi.

(Povzeto iz "Novega Tednika")

RIMSKE TOPLICE

Kmalu za pevskim zborom "Liro" v Kamniku, ki se ponaša s tem, da je bil prvi necerkveni pevski zbor na Slovenskem je zapel v javnosti, izven cerkevih zidov mešani zbor v šmarjeti pri Rimskih toplicah.

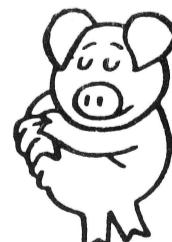
Bil je povečini mešani zbor in središče kulturnega ustvarjanja v tem predelu Spodnje Štajerske. Preigrali so tudi lepo število spevoiger in si ustavili tu in tam tudi instrumentalni krožek kot tamburaški zbor, šramel in podobno.

VRHNIKA

Poljedelska zadruga v Vrhniku bo letos izvozila okrog 30 ton sira Emental v Švico.

Dogovor s švicarskim uvoznikom imajo že polnih šest let in za sledče leto predvidevajo izvoziti 39 ton Ementalerja, tudi v Švico.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRĀNSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

V KOZJEM ŽE DOLGO NI GORELO

CERKEV DOMA

V Sloveniji je vlada sprejela enotne kriterije za starostno zavarovanje duhovnikov, spremembu davčnega zakona tako, da ni nobenega dvojnega obdavčenja verskih dejavnosti, dogovor o ustanovitvi muzeja slovenske sakralne umetnosti v samostanu v Stični ter namembu znatnih sredstev za ohranitev slovenske kulturne dediščine sakralne vsebine.

Še vedno pa so nesprejemljive zahteve katoliške cerkve za organizirano kariaktivno dejavnost cerkve, o praznovanju božiča ter o verskih radio oddajah.

Potovanje metropolita dr. Šuštarja po Avstraliji pa je tudi v režimskih krogih natelelo na odobravanje, češ, da so njegovi nastopi in izjave, ki jih je imel na tej poti imele ugoden odmev.

* * * * *

Papež Pavel Janez II. je v začetku maja imenoval dva nova slovenska škofa in sicer: dr. Jožefa Smeja, rodom iz Bogojne pri Murski Soboti za pomožnega škofa v Mariboru in msgr. Jožefa Kvasa iz Zaloge pri Cerkljah na Gorenjskem za pomožnega škofa v ljubljanski škofiji.

* * * * *

V Zagrebu se je vršilo zasedanje Sveta škofovskih konferenc Evrope, v katerem sodelujejo predstavniki 25 držav.

Program zasedanja je obsegal razprave o "evangelizaciji Evrope" ter priprave za Tretji evropski ekumenski sestanek, ki naj bi bil naslednje leto v Italiji.

Organizator tega zasedanja v Zagrebu je delegat škofovskih konferenc Jugoslavije v tem Svetu, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar.

To je prvkrat, da se je tak sestanek vršil izven Rima.

"NAŠ TEDNIK" 35 LET

Predsednik Avstrije dr. Rudolf Kirhsleger je poslal časopisu slovenske manjšine na Koroškem "Naš tednik" čestitke ob priliki 35-letnice njegovega izhajanja. Ob tej priliki je povdaril zasluge tega časopisa za nego slovenskega jezika.

"Naš tednik" je tudi objavil čestitke avstrijskega kanclera Sinovca, v katerih je naglasil potrebo po nadaljevanju dialoga s slovensko manjšino. Podčrtal je, da je avstrijska vlada proti bilo kakršnega načina prisilne asimilacije in, da se sklada z oceno bivšega kanclera Krajskega, da manjšine potrebujejo več pozornosti kot večinski narod.

V Kozjem se dobro zavedajo nevarnosti požarov in imajo tudi močno gasilno društvo, ki je bilo ustanovljeno že leta 1875.

To društvo ima tudi svoj Gasilski dom z veliko dvorano, katero so po petih letih zidanja odprli leta 1970. Društvo je opremljeno z najsodobnejšo gasilsko

tehniko in posveča posebno pozornost preventivnemu delovanju.

Imajo 309 članov od tega 198 moških in 111 žensk. Mladinski odsek pa šteje 95 mladencičev in mladenk.

Na raznih tekmovanjih so si dosedaj priborili 105 pokalov, ki jih hranijo v domu.

IZ LJUBLJANE

V Ljubljani je bil v soboto 3. septembra zaključen 29. mednarodni sejem "Vino 83", na katerem je letos sodelovalo 580 razstavljalcev.

Organizatorji tega sejma so priredili tudi nekoliko seminarjev, na katerih so razpravljali o proizvodnji in izvozu jugoslovanskih vin.

Med drugim so ugotovili, da Jugoslavija spada med prvih deset proizvajalcev vina in, da kljub temu v Jugoslaviji popi-

* * * * *

Pokrajinski glavar Avstrijske Koroške g. Leopold Wagner je v soboto 3. septembra obiskal Ljubljano.

Ob tej priliki je imel razgovore s predsednikom Izvršnega sveta skupščine SR

jejo povprečno samo do 28 litrov vina na osebo v dobi enega leta.

Na tej tradicionalni razstavi vina, alkoholnih in brezalkoholnih pihač, mineralne vode, opreme za vinogradništvo in gostinstvo je pokazalo svoje izdelke 580 razstavljalcev iz Jugoslavije in 24 iz inozemstva.

Predstavljeno je bilo 1.758 vrst pihače, od tega 1.521 vzorcev vina.

Slovenije o perečih vprašanjih sodelovanja med S.R.Slovenijo in Koroško. Posebno pažnjo sta posvetila položaju slovenske narodne manjšine na Koroškem, in obmejnemu gospodarstvu.

SLOVENŠČINA ZA JAPONCE

V Tokiju na Japonskem je bil objavljen priročnik slovenskega jezika v izdaji univerzitetne založne "Dajgaku Soren".

Ta knjiga, katero so skupano pripravili japonski slavisti Hiroshi Jamasaki in Kazuo Tanaka s pomočjo Aleksandre Krajger se bo tako pridružila seriji priročnikov jugoslovanskih jezikov, katere

je v preteklih dveh letih objavila ta založba.

V pripravi imajo sedaj besednjak z 1500 besed slovenskega jezika. Vsi ti priročniki so pisani tako, da jih lahko izkoristijo tudi naši ljudje, ki se učijo japonskega jezika.

D&D PRINTING
Pty. Limited

ABBOTSFORD

NO.1 JOHNSTON ST
STAFFORD ST
STUDLEY ST
YARRA ST
VICTORIA ST

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

DVA NOVA ČASTNA ČLANA

Po pravilih S.D.M. lahko Upravni odbor predloži redni letni skupščini, da podeli naslov častnega člana takemu rednemu ali ustanovnemu članu, ki si je pridobil izredne zasluge za društvo.

Letošnja letna skupščina S.D.M. je ta naslov odobrila dvem osebam, za katere nihče ne more trditi, da si nista s svojim določenim in nesebičnim delom pridobili ugled in priljubljenost pri vseh članih, pa tudi pri vsakomur, ki jih pozna.

Ta dva nova imena, ki se bosta sedaj lahko prečitala na stenskem imeniku častnih članov v domu S.D.M. sta Draga Gelt in Werner Remšnik.

Tudi ga menda ni primera, da bi Werner komurkoli zameril in ni je osebe našem hribu v Elthamu, da Wernerja ne bi spoštovala in cenila njegovo prijateljstvo. Njegov pomirjevalni značaj zna tudi vedno pogasiti vsako iskro nesporazuma. Njegove trezne besede so vedno visoko cenjene in imajo močan vpliv.

retrgano sedem let. Ko so bili zgrajeni posebni šolski prostori sta program in delo med tamošnjimi slovenskimi učenci, kateri poučuje skupaj z go. Magdu Pišotek, postali zgleda vredni. Že en sam obisk v razredu je vsakemu obiskovalcu priča s kakšno predanostjo in ljubeznijo se obe učiteljici trudita prenesti lepote našega

Werner in Mila Remšnik

WERNER REMŠNIK, rodom iz Ormoža je po prestanih zmedah druge svetovne vojne in po končanem studiju v strojno inženirski stroki, leta 1949 prispel v Avstralijo. Kot vsakemu teh prvih "New Australian" začetna leta v novi zemlji niso bila lahka. Trajalo je precej žasa, dokler si ni zagotovil zadovoljivo službeno mesto v svojem poklicu ter si s soprogo Milo osnoval družino in dom, v katerem je bil vsakdo vedno dobrodošel ter gostoljubno sprejet.

Werner in Mila sta se kmalu vključila v delovanje S.D.M. in že mnogo let predno je Werner postal odbornik smo jih često videli zaposlene na naših prireditvah.

Leta 1970 je bil Werner izvoljen za blagajnika S.D.M. in je te posle vršil, z enoletno izjemo, pet let, vse do leta 1976, ko je bil izvoljen za podpredsednika. Vse od kar Werner ni bil blagajnik je bil pa zelo aktivен v delovnem odboru, katerega je nekaj let tudi vodil. Njegova profesija, teoretična pa tudi praktična sposobnost sta pri izgradnji in nadaljnem razvoju našega centra bili neprecenljive vrednosti.

Vsi dobro vemo, kaj se prvo sliši če se kjerkoli pojavi tehnični problem, pa naj bo to pri vodni pumpi ali pa pri razmnoževalnem stroju: "Telefonirajmo Wernerju, da popravi!" In še nikoli se ni zgodilo, da bi Werner tak SOS poklic nepričazno sprejel.

Pater Bazilij, verski pastir Slovencev v Melbournu in Viktoriji je prav v času najvažnejših priprav za "walkaton" obolel. Infekcija, katere vzrok je menda bil ugriz nekega insekta mu je otežkočala

Draga in Jože Gelt

Kaj pa DRAGA GELT. Malo je rojaka v Melbournu, da je ne bi poznali. Saj se udejstvuje na tako številnih poljih. Mnogokrat se lahko slišijo občudujoče pripombe: Kako le toliko zmore .

Res imeti mora neizčrpen vrelec energije, neomejeno voljo pa tudi izredno veliko ljubezen do vsega kar je našega – slovenskega, da lahko toliko svojega časa, znanja in spremnosti nesebično pokloni drugim, predvsem slovenskim otrokom.

Draga je doma iz Dobrave pri Ljubljani, kjer je napravila prve korake v šolo, katero je potem zaključila z učiteljsko karierto.

V Melbourne je prispela kot mlado dele polno patriotskega idealizma leta 1968. Po kakem letu napornega dela pri umsko prizadetih otrocih v Kew Cottages je zopet dobila službo v svojem pravem poklicu: poučevanje.

Kaj kmalu po svojem prihodu v Melbourne se je vključila tudi v slovensko udejstvovanje ter poučevala v šoli Slovenskega verskega centra v Kew ter tam tudi vodila tudi folklorno skupino. Ko pa se je pozidal slovensko kulturno središče na Elthamu se je njen udejstvovanje med Slovenci osredotočilo v glavnem na S.D.M.

V največji meri z njenim sodelovanjem se je ustanovila slovenska nedeljska šola pri S.D.M., ki sedaj uspešno deluje že ne-

jezika, naše stare domovine in naših tradicij že tukaj rojenim slovenskim otrokom.

Gospa Draga pa je tudi plodovita in nadarjena slikarka in njena dela žanjejo vedno veliko zanimanja pri obiskovalcih naših slikarskih razstav.

Poleg vseh družinskih dolžnosti – v zakonu z Jožetom Geltom ji je življene poklonilo dečka in deklico – ji je uspelo zbrati podatke in fotografije iz slovenske zgodovine ter sestaviti slovensko zgodovino v angleščini, katero namerava publicirati v obliki knjige.

V vseh zadnjih letih tudi ni bilo proslave ali kulturne prireditve pri S.D.M. pri kateri Draga ne bi igrala glavno vlogo.

Pri vsem tem pa je nad vse skromna oseba, ki se nikoli ne sili v ospredje in išče pohvale. Zgleda, da je vse njen veselje in plačilo v zadoščenju, da delo, ki ga vrši prinaša zadovoljive uspehe.

S svojo mirno in umerjeno osebnostjo si je Draga pridobila številne prijatelje, ki so z veseljem sprejeli na znanje, da ji je S.D.M. podelilo častno članstvo.

V življenu dveh naših tukajšnjih rojakin – rodnih sester po rodu iz bližine Mute na Štajerskem bo teden koncem letosnjega septembra za vedno zapisan v spominu.

Lojzki Drk je v petek 30. septembra v bolnišnici umrl soprog Niko – po rodu Hrvat. V 52 letu starosti je podlegel raku na pljučih. Za seboj poleg užalošcene soprote zapušča tudi dva otroka.

Semantha, hčerka njene sestre Irene, ki je pri Geelongu poročena z Nikom Peruš, pa se je v soboto 1. oktobra v civilni ceremoniji poročila z Robertom MacKay.

Družino Šraj smo že parkrat omenili v Vestniku. Pavel Šraj, doma iz Radovljice, je poznan kot eden redkih mojstrov, ki se ukvarjajo poleg učenja igranja na gitaro tudi z izdelovanjem klasičnih in baročnih instrumentov. Njegova soproga Sherrill pa je še vsakega našega človeka presenetila z njenim brezhibnim znanjem slovenščine, čeprav je rodom iz Avstralije.

Sedaj pa zvemo, da se je Sherrill, ki je po poklicu solicitor z večletno prakso, odločila odpreti svojo odvetniško prakso kar doma, to je v Hamptonu.

PLODOVITA LETA

V Argentini je letos praznoval svoj 80-ki rojstni dan dr. Tine Debeljak, eden največjih slovenskih kulturnih delavcev v tujini.

Že v domovini je v svojih mladih letih vzbujal pozornost kot pesnik, pisatelj, urednik, kritik in prevajalec ter poznavalec vseh slovanskih jezikov, pa tudi nemškega, italijanskega in madžarskega.

Tine Debeljak je rodom iz Škofje loka. Gimnazijo je opravil v Škofovih zavodih v Št. Vidu, slovanske literature pa je studiral na ljubljanski in praški univerzi.

V letih 1929 – 1931 je bil lektor za slovesni jezik na univerzi v Krakovu; po vrnitvi v Ljubljano pa je prevzel uredništvo revije Živiljenje in svet ter istočasno poučeval na gimnaziji. Leta 1935 je prevzel uredništvo kulturne rubrike pri dnevniku 'Slovenec', leta 1936 pa je napravil doktorat iz filozofije. Vojna mu je preprečila, da bi nastopil mesto univerzitetnega profesorja v Poljskem.

Begunska leta po drugi svetovni vojni je preživel v Rimu, dokler se ni dokončno naselil v Argentini.

Pesniti je pričel že v dijaških letih; danes pa ga pristejava med vodilne slovenske pesnike. Kot prevajalec sodi v družbo Župančiča in Gradnika, ki ne samo posloveni, ampak posreduje tujejezično besedilo v vsej izvirni lepoti.

Število njegovih prevodov gre v desetine in mednje spadajo dela kot Dantejev Pekel, pesnitive češkoslovaškega pesnika Macha 'Maj', Puškina 'Bahčisarajski vodem', Kossak-Szuckove 'Križarji', ki obsegajo kar 4 knjige, in še mnoga druga dela.

Je tudi izredno plodovit esejist in publicist, ki je pri svojem delovanju vedno bodrilno vplival na literate iz mlajših generacij in jim z veseljem pomagal do objav. S svojim delovanjem si je zaslužil tudi članstvo Pen kluba v Londonu ter visoko priznanje madžarskega Pen kluba.

V Argentini ima njegovo publicistično delo v znatni meri politično noto, vendar so besede, ki jih je zapisal ob priliki Prešernovega dne, pomembne za vsakogar ki mu je obstoj slovenskega jezika in njegove tiskane besede globoko pri srcu:

"Mi vsi moramo odgovarjati za obstoj naroda....Tako doma, kjer govore Slovenci danes spačen jezik kot Prešernove "nemškute" nekoč....in se majajo osnove jezika " v viharjih jeznih domačije". Prav tako tudi v zdomstvu, ko nam "sonce ne sije... in kraje naše obdajajo le tuje mrzle skale...." Prav zato imamo vsi še poseben vzrok, da se spomnimo ob letosnjem Prešernovem dnevu na njegov zadnji klic v živiljenju: Vzdignite me! Zadušiti me hoče !

Zadušiti doma – Prešerna: s cenzuro, s kulturno prisilo, s tlako, s strahom pred pravico do drugačnosti, s strahom celo pred besedo iz zdomstva.

Zadušiti v zdomstvu – Prešerna: z nadvlado materialističnega teka za denarjem. Pesniku in pisatelju, ki mu je lepota vse bogastvo, se tako godi, kot se mu je v Prešernovem času: " Kranjec moj mu osle kaže... živi, vmerje brez denarja." Te duhovne krize je zadnje čase več kot v Prešernovem času.

Misljam na ta dan: ali smo potapljalci, ki se slovenstva zvon? Ali naj jokamo za mrtvime, ki so izgorevali v kulturnem delu med nami? ...

Naj bo to Prešernov rod? Rod, vanj upamo? Rod tistega Prešerna, ki je s kulturnim delom nadomeščal maloštevilnost Slovencev in ki je sanjal celo o Sloveniji kot neodvisni državi!

Jaz in ti, mi vsi smo odgovorni za to, kakšen bo naš odgovor na ta zadnji Prešernov klic, ki je tudi naš: Vzignite me, zadušiti me hoče!

Če se kdo hoče prepričati kako odlično je njen znanje slovenskega jezika in morda tudi kako sposobna je kot odvetnik jo lahko pokliče po telefonu na številko 598 0512. Poštni naslov pa je P.O.Box 213, Hampton, 3188, Vic.

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

**SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.**

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

THE ROLE AND FUNCTION OF THE SLOVENIAN ASSOCIATION

Other than involvement as individual in business, industry and politics, the Slovene as a community, are involved in various local activities, such as festivals and charities. The community as a whole is represented on the ethnic radio broadcasts on 3 E.A. Because the broadcasts are government run, no particular ethnic organisation has any monopoly or control over what is included in the programs. Instead, individual organisations, and indeed individuals as such, have the right to request any article to be included in the program.

There are strict guidelines for the content of the programs. A small group of Slovene individuals is responsible for the research, preparation and presentation of the programs. The program often includes informative articles, articles of literature, culture in general, world wide information; it has a direct news service about home and abroad, news about schooling; it advises the Slovenian public about Government matters and also of Slovenian organisation and community news. The presenters of the program, basically work on the idea that the program is intended to foster Slovenian Language and tradition in Australia.

Like most other ethnic groups resident in Australia, the Slovenes, have throughout the years, formed a number of organisations, clubs, or associations. Most of them are based in areas where the concentration of Slovene residents is greatest. For example, there are Slovenian organisations in East Keilor, Springvale, Geelong, and St Albans. The organisation which is being researched for this paper is based in Eltham. The Eltham site was a carefully made choice. Prior to this move the organisation had its residence in Parkville.

Having investigated the waves of Slovenian migration to Australia, we can appreciate the circumstances under which some Slovenes came to this country. Conditions were particularly difficult for the refugee migrants, who came here around the late forties and fifties. The hardships faced by these Slovenes are contributing factors to the birth of the Slovene Association of Melbourne (S.D.M.)

FORMATION AND A BRIEF HISTORY OF S.D.M.

For a number of years following their arrival in the new country, the D.P.s had to exist in difficult conditions. Australia had not yet learnt the art of being a host country. Unfortunately, the Government had adopted a policy of assimilation towards the migrants.

...in the late 1940's Australia was a remarkably homogeneous society. The response of the Australian structures and institutions actively promoted by successive Australian Governments in the 1950's and 1960's was one of 'assimilation'.

(Storer, 1979:5.)
Jean Martin discusses the Australian Commonwealth Government's definition of the Migrant's existence in Australia.

The definition forcefully promoted by the Commonwealth Government became confirmed as public knowledge; migrants were lucky to have found a home in Australia, away from the tensions and economic desolation of post-war Europe; they were essential to economic growth and they were assimilable.

Martin's research in this area, suggests that the Australian Government and indeed some of other people, held the naive opinion, that these non-Anglo-Saxon migrant, should and could, step out and discard their culture, tradition and ethnic identity, as one would remove and discard unwanted clothing. The host country did not know about the enormous impact the migration programme would have on the current Australian community structures.

The Australian public had been prepared by the government to tolerate the 'assimilable' migrants, for after all, they would soon become 'pseudo' Australians. The public was not always told to accept these new migrants and their different ways, nor was it encouraged to appreciate the cultural contributions the migrants could make. In some cases, this ignorant attitude served only to retard the development of a favourable relationship between the host country and its new migrants. A smaller number of Slovenes, who were

interviewed, described from personal experience incidents which exemplified the fact, that there definitely was some prejudice existing during the forties and fifties. However, the majority of people interviewed, expressed that pressure to assimilate was quite mild. When one compares the Slovenes to other ethnic groups, it is not difficult to realise that they would, in general, have fewer problems assimilating. The Slovenes were less obvious, both in appearance and behaviour. For example, the Slovenes would not have had small huddles of old women dressed in black, making them obviously different.

Apart from occasionally to face the prejudice, the D.P.s also had to contend with the community which did not have the facilities to cater adequately for them. Government departments rarely had interpreters; often they did not have any information about the migrants, and therefore lacked the knowledge necessary to provide suitable services.

Australian structures did not have to change to incorporate the new migrants. The Australian people did not have to worry about being swamped by new cultures. The migrant cultures were consequently ignored or devalued and migrants were dispersed through existing structures, (work, religion, educational, legal, health). (Storer, 1979:5)

The sometimes hostile attitudes of some Australians and the lack of any suitable facilities within government and community structures for matters relating to migrants, were just two of a number of factors which determined a need for an ethnic organisation. Because many, perhaps most Slovene D.P.s spoke little, if any English on arrival here, the obvious problems relating to lack of host community language, had to be faced. Dealing with communication problems in general, was often a part of the daily routine.

(To continue in next issue.)

Starejši so z eno nogo še v domovini, mlajši jo dojemajo le s tipalkami

LJUBLJANA, avgusta – Široka avstralska prostranstva z večnacionalno in večkulturno skupnostjo, katere korenine segajo v evropska in ameriška tla – ponujajo mnogovrstne motive, pripoveduje slovenski izseljenški pesnik v Avstraliji Bert Pribac iz Šergašev na Primorskem. Že nekaj časa je na obisku pri sorodnikih v Sloveniji. Pribac je dobrodružen in zanimiv interpret svojih notranjih hotenj in estetskih nagnjenj, ki jih goji do poezije, življenja in vsega lepega.

Na vprašanje, kdaj je začel pisati pesmi in kakšna poezija je bila to, je sproščeno odgovoril:

»Pesmi sem začel pisati že v gimnazijskih letih. Bile so to pesmi oziroma lirčni občutki o okolju in deklkah. Predvsem me je navdihovalo morje, ciprese, vinogradi. Tiste čase sem se zgledoval po Puškinu in Kosovelu. Eden romantik, drugi pa sodobnik. Rekel bi, dopolnjujoče nasprotje!«

– Torej je Kosovel za vas eden najljubših slovenskih pesnikov?

»Človek doživi različna spoznavna obdobja in kar mu je bilo včeraj všeč, mu danes ni več, ali pa mu je manj všeč. Res pa je, da se najbolj oglajam pri pesnikih 20. stoletja, tako tudi pri Kosovelu. Ima veliko izrazno moč in čustvo kar kipi iz njegovih verzov. Ljubim čustveno poezijo, tisto, ki razgrinja globine človeških čustev in misli. Kosovel je obenem tudi preprost, kmečki, zna pa biti svetovljanski.«

– Pišete poezijo tudi v angleščini? Ali vam je laže poiskati izraz za angleško kot slovensko pesem?

»Pred leti sem začel pisati tudi v angleščini, ker je to moje novo okolje, v katero sem že dolgo vključen. Stih pride naravno. V mislih ne prevajam več iz našega jezika v angleškega. Sem tako rekoč dvojezičen. Le v sanjah, ki jih imam v izobilju (in psihologij pravijo, da je to zdravo), se mesata oba jezika, pokrajina in ljudje in živali obeh pokrajjin, evklipus s hrastom ali cipreso. Da, angleški izraz že »pride« prav tako lahko kot slovenski. Sicer pa pripravljam svojo prvo zbirko za avstralsko publiko. Nekaj pesmi pa je pred izidom – če niso že

izšle (medtem ko sem jaz v Ljubljani) v melbournski reviji Helex.«

Bit v »souporabi«

– Vas poezija toliko vznemirja ali morda kar celo usodno zavzuje, da bi v njej lahko utemeljili smisel za svojo eksistenco?

»Ne, tega ne morem reči. V poeziji le delim svoja čustva in misli s soldjumi, in če jih lahko delim z desetino ali stotino ljudi, imam občutek, da sem dodal svojo bit v »souporabo« človeku. Smisel bitnosti je bolj zapletena kot sama poezija: tu so še žena, sin, sorodniki, živali, rastline, ljudje, že sama zavest biti; to je občutek, da si del večnosti, pa čeprav je tvoja bit le njen kratki delček, da si živi prah te večnosti, ki je čudovita. Poemija sama ne more utemeljiti moje bitnosti; v tem primeru bi bilo to ozko izkuščvo, včasih celo narcisizem. Tega ne maram, čeprav je res, da ima človek sebe najraje, a tega vedno ne prizna.«

– Ali vaše pesmi najdejo odmev ali stik z razmeroma majhno slovensko izseljenško skupino v Avstraliji?

»Vsekakor je res, da dokler govorimo drug z drugim, pa tudi če se prepriamo, občujemo s sodelovanjem. Moja poezija je bila na razpolago doslej le ozki plasti izobraženih in polizbraženih izseljencev. V domovini me moreno pozna le nekaj deset ljudi. Morda bo ta pogovor zbudil več zanimanja.«

– Ali obstaja v Avstraliji kakšna slovenska revija, v kateri objavljate svoje pesmi?

»Ne, v Avstraliji nimamo slovenske revije. Imamo nekaj društvenih glasil ali pa nazorsko

opredeljenih mesečnikov. Sem ter tja izide kakšna pesem, sicer bolj poredko. Če se ne opredeliš z uredniki, ostaneš sam. Če me ljudje poznajo, je to po dveh samostojnih zbirkah, Bronasti tolkač in V kljunu golobice, in po nekaterih revijalnih objavah v zamejstvu, pa seveda po začetkih v ljubljanskih Mladih potih, morda tudi po nastopih na literarnih večerih v času študentovanja.«

Podjetje za nekaj let

– Pripravljate antologijo slovenskega pesništva v angleščini, in sicer v sodelovanju z Nikom Grafenauerjem. Kako delo poteka? Ali so v antologijo vključeni samo naši slovenski avtorji ali tudi avstralski Slovenci?

»Rekel bi raje, da je Niko Grafenauer pristal na zamisel o taki antologiji in prišel na dan z bolj izdelanimi predlogi, kako naj bi angleško govorečemu svetu predstavili slovenske pesnike 20. stoletja, začenši s Kosovcem. Gre za to, da bi v zbirko vključila, kar je bilo že prevedeno, če ustreza meritom, o katerih sva se dogovorila. V zbirko bo vključenih tudi nekaj zamejških in izseljenških pesnikov, če bodo po merilih, ki sva si jih zastavila – kvalitetni in dopolnjujoči miselna ali čustvena izkustva našega naroda. Po pravici povедano, slovensko pesništvo v Avstraliji je sicer pogumno, vendar za zdaj še bolj skromno. Imamo pa nekaj dobrih pesnikov v Avstriji, Italiji in celo v Amerikah. Dokončna izbira še ni končana. Moja vloga je predvsem, da prevzemam del pravljana (pravim del, ker mislima tu pritegniti, še druge prevajalce) in pa seveda, da poskrbim za natis pri kaki ugledni založbi. Nekaj možnosti sem že našel v Avstraliji in celo Kanadi. Vsa zadeva je sicer podjetje, ki terja nekaj let dela.«

Jadra srca

– Kako usklajujete avstralski način življenja s slovensko dušo? V svoji pesmi Na koncu sveta ste zapisali ... in se prilagoditi senci tujih dreves, /medtem ko nam jadra srca plovejo do obale Le-pih Vid...«

»Pri vsakem biološkem prilaganju obstajajo določene muke. Človek, ki se je rodil in dorasel na slovenski zemlji, bo po duši vedno Slovenec. Svoje bitnosti ne moreš zanikati. Lahko se ji formalno odpoveš, a grizlo te bo znotraj, zato je po mojem najboljša rešitev v tem, da se prilagodiš tujemu, svojega pa ne zatajiš.«

Pri današnjih komunikacijah in zvezah je to mogoče. Pomeni pa, da se stalno giblješ v dveh duševnih in celo geografskih okoljih – a taka razdrobenost je tudi določena oplemenitev in širina, ki ti ju eno samo okolje ne more dati. To je morda del tistega bogatstva slovenske duše, ki so ga doživljali in prenašali v slovensko kulturo Prešeren, Cankar, Župančič in drugi. Upam pa, da je v mojem primeru to oplaganje koristno tudi za mojo novo domovino Avstralijo. Prvi pogoj tega vživljanja pa je obvladanje novega jezika, brez katerega se ne moreš vključiti v normalno življenje. Pri naših otrocih je znanje slovenskega jezika ali pa vsaj zavest, da so slovenskega porekla, pozitivna lastnost, ker tako ostajajo del ožje slovenske družine, po drugi strani jih ni sram porekla in imajo dodatno kulturno osovo. Takole bi rekel: medtem ko smo starejši izseljenci z eno nogo še v stari domovini, z drugo pa v novi, imajo naši otroci le nekaj zelo občutljivih tipalk, s katerimi lahko dojemajo in spoznajo domovino svojih staršev. Nam starejšim jadra srca vedno plovejo domov. To je nam večna tolažba in tesnoba obe-

BERT PRIBAC – »Jadra srca plovejo domov«

Bert Pribac, po rodu iz Šergašev na Primorskem, je menda edini v Avstraliji živeči Slovenec, ki je s svojimi delom dosegel priznanje v slovenskih literarnih krogih v stari domovini in zamejstvu.

Pred mesecem dni se je mudil v Sloveniji, kjer je sklenil pogodbo s Cankarjevo založbo za natisk prevodov Antologije sodobnega avstralskega pesništva, katero je pripravljal zadnja štiri leta.

Sedaj pa ima v pripravi zbirko svojih religioznih pesmi ter Antologijo slovenskega pesništva v angleščini, pri kateri sodeluje tudi prof. Niko Grafenauer.

Rokopis svojih verskih pesmi je poslal v dar slovenskemu metropolitu nadškofu dr. Šuštarju, ki se mu je zahvalil v prirčnem pismu, iz katerega s privoljenjem g. Pribaca citiramo slednje znacilne vrstice:

...S tem večjim zanimanjem pa sem bral pesmi, ki ste mi jih poslali in so mi zelo všeč. Čestitam vam k temu delu in upam, da boste mogli izdati.

Pišete, da ste protestantske vere, a da sva, ker sva oba Slovenca vendar med seboj močno povezana. Vesel sem, da naju povezuje ista krščanska vera in ista zakoreninjenost v slovenski zemlji...«

Ljubljanski dnevnik »Delo« pa je 5. avgusta objavil razgovor s pesnikom Bertom Pribcem, iz katerega navajamo par za nas v Avstraliji najzanimivejših odlomkov:

MALO ŠPORTA

MEDITERANSKE IGRE

Na sportnih igrach držav sredozemlja ki so se sedaj končale v Casablanci je so jugoslovanski športniki dostenjno zastopali svojo zemljo. V skupnem dokončnem rezultatu so dosegli četrto mesto.

V sledenjem navajamo par posameznih uspehov:

V rokoborbi so Karol Kopas (kategorija do 82 kg) in Jože Tertej (kategorija do 100 kg) osvojili zlato, Vlado Ljsak (kategorija do 68 kg) je zasedel četrti mesto.

Jugoslovanska štafeta na 4 x 100 m je osvojila bronasto medaljo.

Zlato kolajno si je osvojil Bojan Petrič v prostem stilu plavanja na 200 m. A njegov brat Darko je v isti tekmi dobil bronasto.

Rokoborci Refik Memiševič in Caba Majoraš so dosegli tudi zlate medalje.

Borut Petrič je že v predtekma na 200 m plavanja v prostem stilu postavil nov jugoslovanski rekord s časom 2:09,56

Gimnastičar Branislav Tripkovič je osvojil srebrno medaljo v telovadbi na bradljiv.

V prostem stilu rokoborbe so dobili srebrne Zoran Sorov in Prvoslav Ilič.

Jugoslovenska ženska štafeta na 4 x 100 m je tudi presegla jugoslovanski rekord, ki je bil postavljen še leta 1968 na Olimpijadi v Mehiki. Z rezultatom

4:35,35 so dosegli četrto mesto.

V tenisu je Renata Sašak prišla v finale.

Smolo pa je imel v dviganju uteži Slobodan Šurbanovič, ki je v kategoriji preko 110 kg vzdignil 360 kg. To isto težino je vzdignil tudi Grk Gramazikopoulos a tretje mesto in seveda bronasta je pripadla Grku, ker je bil po težini lažji od Jugoslovana.

Na poslednji dan je Jugoslavija osvojila 3 zlate medalje in to vse v ekipnem tekmovalju.

Košarkarji so premagali Italijane z borbenostjo, ki je navdušila gledalce in z rezultatom 77:75

V waterpolu so Jugoslovani v finalu srečali Špance in z njimi igrali nerešeno 10:10, kar je bilo dovolj, da so dobili zlato medaljo.

Ob samem koncu iger pa so rokometni premagali reprezentanco Alžira z 17:11, tako, da s kot prvo in zadnjo na igrah igrali jugoslovansko himno.

V skupnem rezultatu je bila Italija najboljša z 141 medaljami, druga je Francija s 106, tretja Španija s 71 in četrta Jugoslavija s 52 medalje (16 zlatih, 18 srebrnih in 18 bronastih).

Sledijo Grčija s 34, Tunis 31, Maroko z 20, Egipt 19, Alžir 14, Tunis 9, Sirija 5 in Libanon 3.

SAMO NOVINARJEV 4.502

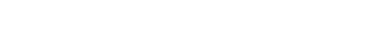
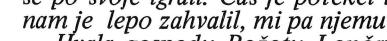
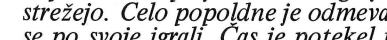
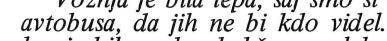
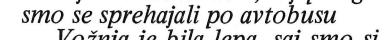
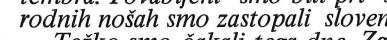
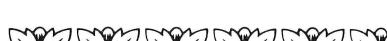
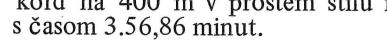
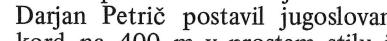
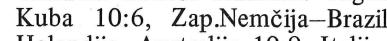
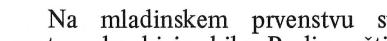
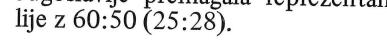
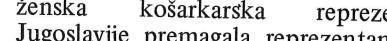
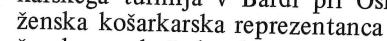
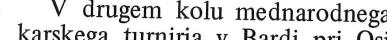
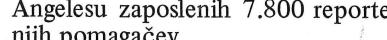
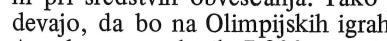
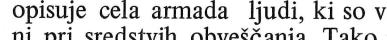
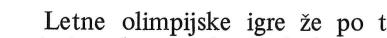
Prav tako pa bo tudi na Zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu prisotno veliko število novinarjev, fotografov, radio in TV napovedovalcev. Prijavljenih je že sedaj 4.502. Od tega je 1555 časopisnih novinarjev, 202 fotoreporterja ter 270 tehničnega osebja. Poleg teh pa bo 295 radio in TV reporterjev s 1130 oseb tehnične stroke, 50 filmskih snemateljev ter še kakšnih 1000 oseb različnih poklicov, ki bodo v službi sredstev obveščanja iz celega sveta.

V prijateljski mednarodni nogometni tekmi je drugoligaška ekipa Slovana iz Ljubljane v torek 6. septembra premagala prvoligaško moštvo Dinama iz Bukarešte z rezultatom 2:1 (1:1).

V finalu tradicionalnega kašarkarskega turnirja "Velemojstrski pokal 83", ki se je v četrtek 8. septembra pričel v Zagrebu tekmujejo IMT iz Beograda in Jugoplastika iz Splita.

V prvi tekmi je IMT premagal lanskoletnega zmagovalca ekipo Zadra. V drugi takmi pa je splitska Jugoplastika premagala "Novi Zagreb".

Na svetovnem prvenstvu v kajaku, ki je bilo v Tempereu (Finska) sta si Ljubek in Nisovic osvojila bronasto medaljo v čolnu za dva na 1000 m.

KRATKE IZ JUGOSLAVIJE

"Ekonomskie težave v zapadnoevropskih državah morajo v glavnem prenašati tam zaposleni tuji delavci" je izjavil minister za delo in socialno politiko v Beogradu dr. Džordže Jakovljevič.

Zmanjšanje brezposelnosti, katera je v Jugoslaviji dosegla 915 tisoč ljudi naj bi bil prioritet vlade v načrtih vse do leta 1985. Predvidevajo, da bi stabilizaciji ekonomije mnogo pomagala zaposlitev teh brezposelnih, med katerimi je sedaj 50% strokovnjakov a 76% mlajših od 30 let.

Pričakujejo tudi, da bo vlaganje privatnih sredstev delavcev, ki se vračajo z dela v inozemstvu, v poljedelstvo in obrt povečalo možnosti zaposlitve drugih.

Izven meja Jugoslavije je zaposlenih še vedno 780.000 jugoslovanskih delavcev.

V Jugoslaviji se je od 14. septembra spet povisila cena bencinu in disel-gorivu za povprečno 35 odstotkov.

Nove cene so za 'super' 68 dinarjev na liter in za 'standard' 63.50 dinarjev.

Nova cena olja za ogrevanje privatnih stanovanj pa je 32.60 dinarjev.

Za turistične bone bo še nadalje veljalo 10% popusta.

Razlog podražitve je po uradni razlagi to, da so se povečali stroški za nabavo nafte, katero večinoma uvažajo. Iz svojih vrelcev Jugoslavija dobiva le štiri in pol milijonov ton nafte, kar pokrije komaj eno tretjino potreb.

Po najnovejšem poročilu Jugoslovenskega zavoda za statistiko je po podatkih popisa z leta 1981 bilo v Jugoslaviji zaposlenih pet milijonov in 800 tisoč oseb. Od teh je bilo največ kvalificiranih delavcev, in sicer milijon in 639.000.

Srednješolsko izobrazbo je imelo en milijon in 57.450 zaposlenih in prav toliko jih je bilo nekvalificiranih. Polkvalificiranih delavcev je bilo 725.516, a univerzitetno izobrazbo je imelo čez 387 tisoč. Polovica od teh jih je bilo zaposlenih v poljedelstvu.

V Makedoniji bodo prav tako kot so že pred dvema leti v Bosni in Hercegovini sedaj dovolili zasebnikom, da vzpostavijo privatna avtoprevoznštva za potnike.

Pogoju pa je, da lahko samo tam, kjer že obstoji organiziran avtobusni promet. Za to aktivnost bodo privatniki lahko uporabljali vozila z najmanj pet sedežev in dve toni nosilnosti. Lahko pa bodo zasili največ do tri osebe.

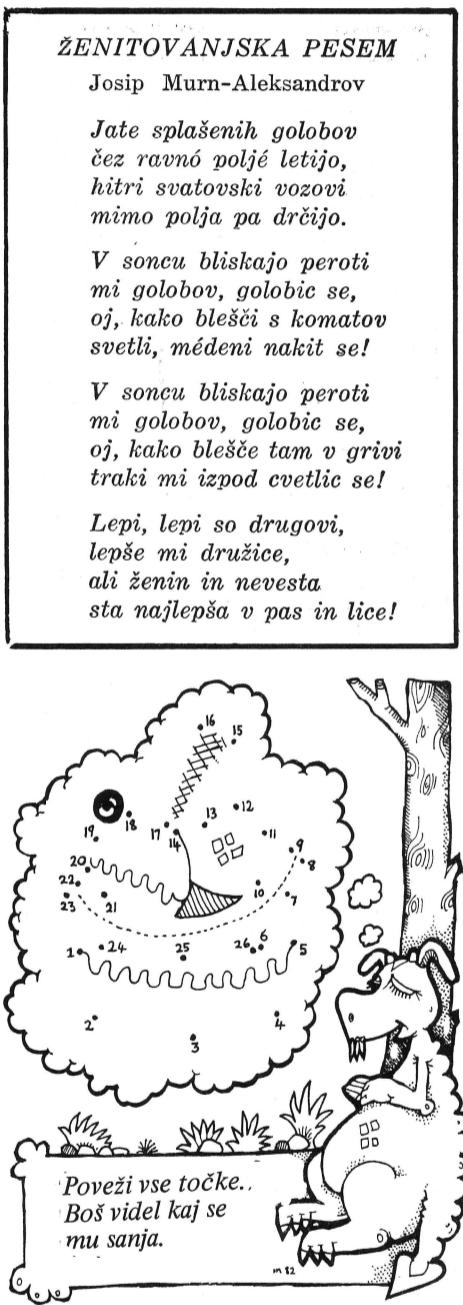
V republiki Hrvaški pa so dovolili zasebnikom, da imajo od sedaj dalje lahko v svojem lastništvu ladje ali druge plovne objekte, s katerimi opravljajo posle na morju ali v rečni plovidi. Dosedaj so imeli to dovoljenje samo za ladje do 50 brutoregisterskih ton, a od sedaj pa se je ta teža povečala na 150 tonaze.

Kozamurnik

9. Smotka gospoda Lekšega je napravila v časopisu majhno luknijo in njen žareči konec je osmodil Kozamurnikov nos. Nos je zaprasketal kakor klobasa, ko se peče in gospod Kozamurnik je od bolečine na ves glas zarjal.

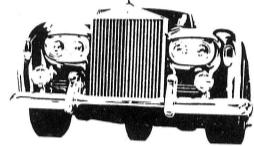
10. Gospa Kozamurnica se je seveda takoj zbudila in skočila pokonci. Ko je predvidela položaj, je vzela stekleničko dišeče vode in vso njeno vsebino zlila na žepni robec. Potem pa je začela možičku močiti nos.

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

**9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363**

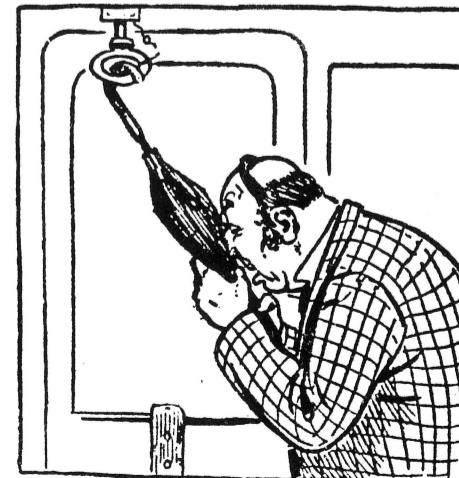
- **Splošna avtomehanika**
- FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES
- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

- **Športna puškarna**

Prodaja Lovskega orožja in municije

11. Dosegla pa je ravno nasprotno, kar je hotela. Revež je kar podivjal od pekoče bolečine. V svojem obupu je zagrabil za dežnik, da bi si z njim zakril opečeni nos.

12. Ko pa je potegnil dežnik, je seveda potegnil tudi zavoro. Vlak se je ustavil. V oddelek je stopil sprevodnik.